

Bukowski Európában

2012 február 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A vén kujon európai útinaplója tavaly jelent meg magyarul, hiányt pótol, de nem minden hibától mentes. Viszont rendkívül szerethet?, és a Bukowski-rajongóknak kötelez?. S akkor még szóba sem jött a számtalan fotó.

Ha valaki Charles Bukowski könyvéb?l akarja megismerni Németországot, bele se kezdjen az olvasásba, és ezt a

cikket is zárja be azonnal. Kezdjük ott, hogy 1978-ban zajlott az út, amelynek során Bukowski ellátogatott Németországba, szül?városába, Andernachba, és el?tte azért útba esett Franciaország is, Párizs, Nizza satöbbi. Hogy még mi, az körülbelül annyira fontos itt, mint hogy én most hol vagyok. Ráadásul útinaplónak útinapló ugyan ez a könyv, de messze nem a kinyalt és jól nevelt turisták számára – ismerve a jó öreg Bukowskit, nyilván messze elkerüli a kultúrtörténeti világítótornyokat. Egyedül akkori barátn?je, kés?bbi felesége, Linda Lee tud hatni rá, hogy ha már itt vannak, lássanak is valamit.

Linda Lee és Charles Bukowski Hamburgban

Forrás: Shakespeare ilyet nem csinált / Cartaphilus

Egyszer? keretbe ágyazta a történetet ez az idegesít? és kibírhatatlan amerikai: az utazás viszontagságai, repül?jegyek elkeveredése és megtalálása, az indulás rezignáltsága és az érkezés mihamarabbi megtörténte. Az út célja néhány felolvasás és tévés szereplés, interjú, vagyis az író könyveinek népszer?sítése. Ahhoz képest, hogy Bukowski saját bevallása szerint odahaza alig ismert, Európában meglep? népszer?ség övezi, Hamburgban hatalmas közönség el?tt tart felolvasást, címlapok foglalkoznak vele, ? meg saját magával. Az egyik legnézettebb francia irodalmi tévém?sorból például karonfogva kell kivezetni, annyira részeg, hogy felállni is alig tud, de azért kifelé menet még megpaskol egy kopasz, nagy francia írói homlokot. Jellemz? vonás, hogy az sem érdekli, kikkel ült egy stúdióban. Másnap persze semmire sem emlékszik, Linda Lee avatja be majd minden el?z? este történéseibe, aki egyébként ugyanúgy dönti magába a bort, mint Bukowski, s talán maga sem emlékszik semmire.

Szóval a jól ismert hang és szerepl? (Hank Chinaski, az író prózájának visszatér? „h?se” itt tulajdonképpen saját maga) köszön vissza Európából is, utóbbi nagy ívben szarik a világra, csak bor legyen és nyugalom, néha elmegy a sör is, de ennek a nyomorult utazásnak legyen már végre vége. Viszont amíg tart az út és a könyv, addig az olvasó az elejtett félbekezdésekt?l b?ven jól érzi magát, mert azért nem fenékig undor ez a könyv, hanem inkább iróniával spékelt ön- és társadalomismereti tréning. Izgalmas példa b?ven akad. Amikor 90 éves nagybátyját látogatják meg Andernachban, azt írja: „Kett?nk közül én voltam megfáradt.” (Bukowski ekkor 58 éves.) De az is felt?n?, hogy a normaszeg? író milyen csodálattal tekint a francia vámosok fegyelmére.

Bukowski dedikál

Forrás: Shakespeare ilyet nem csinált / Cartaphilus

Mindezt tetézi, hogy az írót és barátn?jét végigkísérte Michael Montfort, szintén német származású fotós, aki a felkérésre készült útinaplót számtalan fényképpel illusztrálta. A kevés, de annál kifejez?bb portré mellett leginkább a bohém és szórakozott–szórakoztató Bukowskit mutatja meg nekünk, tulajdonképpen majdnem úgy, mint egy ?rült, alkoholista turistát, akit utazásra kényszerítenek, de csak majdnem – hiszen az átlagos turistáskodáshoz Bukowskinak semmi köze, az biztos. Neki tulajdonképpen csak ahhoz van, amit ír: a hazaérkezés egyik központi tárgya is a „dagadt írógép”, s az, hogy az odahaza ismeretlen írót az amerikai repül?terén három autogramkér? is megtalálja.

A könyvnek persze van gyenge pontja, ami azonban nem Bukowski, hanem a fordítás hibája, s nem a prózai, hanem az epilógusként beillesztett lírai rész egészét jellemzi. Ebben talán egyetlen igazán értékelhet? pont van: a Vonatállomás cím? vers, hát álljon itt és el?ttünk példának és példaként az utolsó félmondata: „…lehet, hogy az élet néha szörny? / és néha – mondjuk fair – de / nincs ok a siránkozásra: / a sör egész jó és a vonat is megérkezik.”

(Charles Bukowski: Shakespeare ilyet nem csinált. Cartaphilus, 2011, 2390 forint.)

mno.hu - pion

Ajánló